

Andrija Krešić je rođen 1921. godine u Mostaru u porodici rudara. Učesnik je narodnooslobodilačke borbe. Studirao je filozofiju na univerzitetima u Lenjingradu, Moskvi i Beogradu. Doktorirao je 1953. u Beogradu. Bio je profesor logike, ontologije i gnoseologije u Sarajevu do 1961, šef Odeljenja za filozofiju Instituta društvenih nauka u Beogradu do 1965, savetnik, a zatim i direktor Instituta za međunarodni radnički pokret u Beogradu do kraja 1975, kada je prevremeno penzionisan zato što se solidarisao s kolegama koji su bili izvrgnuti represiji. Početkom šezdesetih godina bio je predsednik Jugoslovenskog udruženja za filozofiju. Duboko prožet humanističkim idealima, svoje filozofske interese pomerao je od problema logike i ontologije ka bitnim pitanjima čoveka i društva, postavši jedan od prvih relevantnih kritičara tzv. kulta ličnosti i staljinizma kao sistema vladavine u zemljama realnog socijalizma, uključujući i Jugoslaviju. U vreme dominacije borbenog ateizma pokazao je u svojim delima rafiniran osećaj za filozofske i etičke probleme hrišćanstva i filozofije religije. Bio je jedan od urednika sarajevskog časopisa *Pregled* i biblioteke „Logos“, predsednik Jugoslovenskog udruženja za filozofiju 1962–1963, član Saveta te aktivni saradnik časopisa *Praxis* i Korčulanske ljetnje škole i član redakcije međunarodnog izdanja *Praxisa*. Rukovodio je projektom jugoslovenskog izdanja sabranih dela Marksa, Engelsa i Lenjina do kraja 1975. godine.

(Fotografija i tekst iz knjige *Humanizam i kritičko mišljenje : tako je govorio Andrija Krešić* / priredio Božidar Jakšić. - Beograd : Službeni glasnik : Res publica, 2010, str. 10)